

Θεωρήσαν τὸ ὑπ' Ἀριθ. 1195 Προβούλευμα καὶ ἀναφοράς τῆς φιλομούσου ἐτερείας.

Διατάττει.

Τὸ ἐπαρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ ἡ Φιλόμυθος ἐν Ἀθήναις ἐταιρεία, συνεννοούμεναι μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκποιοῦσας τῶν φθαρτῶν κτημάτων νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἐκασφάλισιν καὶ περιποιήσιν τῶν ἀρχαιοτήτων.

Εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἐθνικὸν κτίριον, οἰκόπεδον, ἢ κήπον, ἐκποιούμενον ἢ μὴ, εὐρίσκονται ἀρχαιοτήτες, νὰ ἐκβάλλωνται καὶ νὰ φυλάττωνται εἰς ἀσφαλὲς μέρος.

Ἐπειδὴ τινες τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν οἰκοδομῶν εὐρίσκονται τοιοῦτοτρόπως περιπεπλεγμένοι εἰς τὰ νέα κτίρια, ὥστε ἡμποροῦν νὰ κινδυνεύουν ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας πυρκαϊῆς, τὰ νέα αὐτὰ κτίρια ὅσα πλησιάζουν τοιοῦτοτρόπως τὰς ἀρχαιοτήτας, θέλουν μένει ἀνεκποίητα, καὶ τὸ ἐπαρχεῖον μετὰ τῆς φιλομούσου ἐταιρείας, ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ τὰ διαθέσουν ὅπως κρίνουν συμφερότερον, ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἀρχαιοτήτων.

Δ'. Εἰς ὅσα ἀρχαία κτίρια εὐρίσκονται ἐμπρηστικά ὕλαι, ἢ ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ ἐπιφέρουν βλάβην εἰς αὐτὰ, νὰ ἀδειασθοῦν ἀμέσως μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης διαταγῆς.

Ε'. Ἡ αὐτὴ φροντίς καὶ ἐπιμέλεια νὰ γίνεται καὶ δι' ὅσας ἀρχαιοτήτας εὐρίσκονται καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀττικῆς.

ΣΤ'. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσουν τὴν παροῦσαν διαταγὴν, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον ἐκάστου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 22 Φεβρουαρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ.) Γεώργιος Κουντουριώτης.

Γκίκας Μπότασης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.

Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Ἐγχαῖριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Λαμβάνομεν εἰδήσεις ἐκ Γραμμῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου, ἐκ τῶν ὁποίων μαθαίνομεν ὅτι ὁ Μουσταφάμπεης διατρίβει δύο μῆνας σχεδὸν εἰς Ἀποκόρωνα, καὶ ἀφείς τὴν λεοντὴν ἐνεδύθη τὴν ἀλωπεκὴν, διὰ νὰ

ἐξαπατήσῃ τοὺς ὀπλουστέρους, προβάλλων τὰ ἄσχημα βίβαστα· πλὴν μόνον τοὺς ἀνοήτους ἡμπερεῖ ἡ ἀπατήσῃ ὁ Τούρκος, καὶ αὐτοὺς μέχρι τινός· διότι ἡ ἐπὶ κρίσις ἀνακαλίπτειαι ὀγλήγιστα. Πίστιν ὁ Τούρκος οὔτε εἶχεν οὔτε ἔχει παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐμάθαμεν τοῦτο ἐκ πείρας, καὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὅρκους τῶν Τούρκων τόσον πιστεύομεν, ὅσον πιστεύει τὸ ἀρνίον εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὅρκους τοῦ λύκου. Τόσῃ πιστῇ πρέπει νὰ δώσωσι καὶ οἱ Κρήτες εἰς τοὺς ἀπατηλοὺς τοῦ Μουσταφάμπεη λόγους.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος μηνὸς 30 περίπου ἡμέτεροι, οἱ περὶ τὸν ἀνδρῆν Ἀλεξανδρὴν Μηλοποταμίτην καὶ Μ. Πλεύρην ἀντεστάθησαν γενναίως εἰς 100 περίπου Τούρκους, ἐξελθόντας κατ' αὐτῶν ἐκ τῆς Ρεθύμνης ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Τουφεκξίμπαση, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφόνευσαν 13, καὶ ἐπῆραν καὶ ὑπὲρ τὰ 25 τουφέκια· οἱ δὲ λοιποὶ ἀνυπόδητοι σχεδὸν διεσπάρησαν τῇδε κάκεισε· ὁ δὲ ἀνδρῆς Ἀστρινὸς, ἀφ' οὗ πρῶτον περιῆλθεν ἀρκετὰς ἐπαρχίας, καὶ ἔφθασε καὶ ἕως εἰς αὐτὰς σχεδὸν τὰς πύλας τοῦ Κάστρου, καὶ εἰς ἄλλους μὲν Τούρκους ἔδωκε ῥαί, καθὼς οἱ Τούρκοι εἰς τοὺς Χριστιανούς, διὰ νὰ ᾔναι ἀπείρακτοι παρὰ τῶν λοιπῶν, ἄλλους δὲ ἐφόνευσεν εἰς πολλὰ μέρη· μετὰ μικρὰν διατριδὴν εἰς Σφακίαν, ἐπέστρεψε παλιν μετὰ κανοὺς κατὰ τὴν Μεσσαρὰν, καὶ ἤδη πληροφορούμεθα ὅτι ἐνθάδε μὲ ἄλλους περίπου 200, ἔφθασεν εἰς τὸ χωρίον τῆς ἁγίας Βαρβάρης, τὸ ὅποion καὶ ἐτιμώρησαν αὐστηρῶς, ἐκδικούμενοι δύο ὀπλοφόρους, φονευθέντας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διὰ συνεργείας τῶν ἐγκατοίκων.

Συγχρόνως ἐξελθόντες καὶ ἐκ τῆς Γραμμῶνς ὁ καπιτὰν Μουτζογιάννης, ὁ Μ. Κουβαρίτης καὶ ἄλλοι τινὲς εἰς τὰ Ῥοδοποῦ κατὰ τοῦ Λουμανάκη καὶ Καραγκιουλὲ, τῶν καταταραινούντων τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἀποτυχόντες ἐπανῆλθον. Ἐκ τούτων παρακινηθεὶς ὁ καπιτὰν Γιάννης Χάλης ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Δ. Μηλοποταμίτου καὶ Π. Ζερβοῦ καὶ ἄλλων τινῶν, καὶ ἐφύγευσαν ἐν μέσῳ τοῦ τουρκικοῦ στρατεύματος εἰς τὸ χωρίον Χαιρετιανὰ τρεῖς Τούρκους, πυρπολήσαντες καὶ τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθητο. Κατὰ δὲ τὸ 9 τοῦ μηνὸς τούτου ὁ ῥήθεις καπιτὰν Μουτζογιάννης, ὁ καπιτὰν Γ. Δρακονιανὸς, ὁ Μ. Μανράκης, ὁ Κουβαρίτης καὶ ἄλλοι τινὲς, ἐνεδρεύοντες εἰς τοὺς δρόμους τῆς Σελίνου ἐφόνευσαν τέσσαρας Τούρκους, ὧς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐφόνευσαν εἰς τὰ μέρη τῆς Σελίνου καὶ ἄλλους τινάς. Καθ' ἐκάστην σχεδὸν γίνονται τοιαῦτα ἔργα εἰς τὴν Κρήτην, καὶ οἱ ἐν Ρεθύμνι καὶ Κάστρῳ ἐξέσχονται μὲ φόβον καὶ τρόμον διότι ἕως εἰς τὴν Σιτείαν ἔφθασάν τινες τῶν ἡμετέρων.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 19 Φεβρουαρίου,

Ἀνέφερεν ἡ χθὲς σταλεῖσα εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν ἀπεσταλμένων τῆς νήσου Ὑδρας, περὶ τῆς συνάξεως τοῦ ἐν Σύρᾳ ἐράνου, καὶ περὶ ἐνεργείας τοῦ γενικοῦ ἐράνου, ὅτι καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν εἶναι σύμφωνον νὰ ἐνεργηθῇ γενικὸς ἔρανος, καθὼς καὶ νὰ συναχθῇ ἐν Σύρᾳ, κ. τ. λ.

Ἐπρωβλήθη ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὰς σημερινὰς πληροφορίας τὸ Μεσολόγιον πολιορκεῖται στενῶς καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκπλεύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εἰς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ· πλὴν διὰ νὰ γένῃ τοῦτο, πρέπει πρῶτον νὰ ἐξοικονομηθῇ ἀπὸ χρημάτων. — Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῶσιν ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε συναχθέντα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον χρήματα τριακόσιαι χιλιάδες γρόσια εἰς τοὺς πληρεξούσιους τῶν ἐν Μεσολογίῳ ὀπλαρχηγῶν, καὶ ἑκατὸν ἑκοσι εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Ὑδρας πρὸς ἐξοικονομήσιν τοῦ ναυτικοῦ. Ἐστάλη καὶ ἡ ἰδίᾳ χθεσινῇ ἐπιτροπῇ πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ νὰ συσχεθῇ μετ' αὐτοῦ. Ἐστάλη δὲ καὶ Προβούλευμα.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν διευθυνθεῖσα παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ μετὰ τὴν ἐπισημείωσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας, διὰ τῆς ὁποίας λέγει τὸ ὑπουργεῖον ὅτι οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου Σπετζῶν ἐπεμψαν ἑαυτὰ πληρεξούσιον τὸν Κύριον Ἀντώνιον Δρίτζαν, διὰ τὰ παραλάβῃ παρὰ τῆς Διοικήσεως 210,000 γρόσια, τὰ ὅποια τοὺς χρεωστοῦνται διὰ τὴν ἐκπλευσιν 17 πλοίων των, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 4 διέμειναν καὶ τὸν δεύτερον ἦσαν μετὰ τὴν Ὑδραϊκὴν μοῖραν. Ἐγκλείει δὲ καὶ ἀντίγραφα τῆς ἀναφορᾶς των, ἐκ τῆς ὁποίας γίνεται δῆλον τὸ ζήτημά των. — Ἀπεφασίσθη νὰ ἐξοικονομηθῶσιν ἀναφῶν καὶ τὰ πλοῖα τῆς νήσου Σπετζῶν, ὅσα εἰσέβησαν εἰς τὸ δεύτερον μηνιαῖον μετὰ τὴν Ὑδραϊκὴν μοῖραν, καὶ ἔπρεπε ἡ πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σταλεῖσα ἰδίᾳ ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ περὶ τῆς ἀναλόγου διανομῆς τῶν ὅσων

χρημάτων ἤθελον δοθῇ διὰ τὴν θαλάσσιον δύναμιν. Ἐσημειώθη ἀκόμη καὶ εἰς τὸ Προβούλευμα αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπρωβλήθη πάλιν περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ γενικοῦ ἐράνου. Καὶ ἀπεφασίσθη ἀντὶ ἐράνου νὰ γένῃ δάνειον γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐκαταστάτους τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον θέλει πληρόνεσθαι ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐκποίησιν, καὶ τὰ ἀποδεικτικά των θέλουν εἶναι δέκτα ἀντὶ μετρητῶν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐπιτροπὴν. Διωρίσθη δὲ μία ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τῶν τμημάτων τῆς ἐπικρατείας, συγκειμένη παρὰ τῶν Βουλευτῶν Κυρίων Κωνσταντίνου Ζωγράφου, Λυκούργου Κρεσθενίτου, Ἀ. Λουκόπουλου, Ἰω. Παγκάλου, Μ. Μαρκοπολίτου, Θ. Καίρου, Γκίκα Καρακατζάνη, Δημάκη Ἱερομνήμονος, Ἰωαννοῦλη Νάκου καὶ Γιαννάκη Χ. Πέτρου, διὰ νὰ παρῇρσιάζῃ αὐτοὺς εἰς τὸ Βουλευτικὸν σχέδιον τῆς πριότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς συνάξεως αὐτοῦ.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπὸ Ἀριθ. 16,870, ἀποκριτικὸν ὅτι, σύμφωνον καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ, ἔγραψε πᾶσαντα πρὸς τοὺς προκρίτους τῆς νήσου Ὑδρας τὰ χρειώδη περὶ τῆς ταχείας ἐξοικονομήσεως τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ ἐπιταχύνει τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκποιήσεως.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπὸ Ἀριθ. 16,783, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ περὶ τοῦ νὰ πωληθῶσιν αἱ πρόσοδοι, καὶ διετάχθησαν τὰ δέοντα.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπὸ Ἀριθ. 16,684, εἰδοποιητικὸν ὅτι διετάχθησαν τὰ ὑπουργεῖα νὰ πέμψουν τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν τοῦ Φεβρουαρίου εἰς τὸ τῆς οἰκονομίας καὶ ἔπειτα θέλει διευθυνθῇ πρὸς τὸ Βουλευτικόν.

Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα,

Ἐπειδὴ ὅλα τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος εἶναι ἐθνικά·

Ἐπειδὴ ἡ διατήρησις αὐτῶν εἶναι ἀναγκαία·

Ἐπειδὴ εὐρίσκονται εἰς Ἀθήνας πολλαὶ ἀρχαιότητες διεσπαρμέναι ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν, ἢ περιπεπλεγμέναι κακῶς μεταξὺ τῶν νέων οἰκοδομῶν, καὶ κεκρυμμέναι εἰς τοὺς τοίχους αὐτῶν

ἄδικα, ἀπατῶμεν, ἀδικήθησαν· ἀλλὰ τῆς ἀδικίας ταύτης τὰ ἀποτελέσματα, δηλ. τῆς ἀδίκου ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, κ. τ. λ. τὰ εἶδαν μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν διαίρεσιν τῶν Σπετῶν, τῶν Ψυρῶν καὶ τῶν σημαντικωτέρων σχεδὸν ὁπλαρχηγῶν τῆς Πελοποννήσου, καὶ λοιπῶν ἄλλων πολιτῶν.

Β'. Ἡ φιλαρχία τότε δὲν εἶχεν εἰσχωρήσει τόσον εἰς τὰς ψυχὰς πολλῶν, κανεῖς μάλιστα ἀπὸ τοὺς φρονίμους σημαντικὸς λεγομένους δὲν ἤθελε τότε νὰ ἀνακατωθῇ εἰς τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἤδη βλέπουν ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν τοιούτων ἀντικειμένων τὸ ἔθνος ὑπέφερε τόσα καὶ τόσα δεινὰ, καὶ μαζὶ μὲ τὸ ἔθνος αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, δὲ εὐχαριστιθοῦν ἀράγε τώρα νὰ ἀφήσουν τὴν τύχην τοῦ ἔθνους των, τὴν ὑπαρξίν των τὴν ἰδίαν, εἰς ἀνθρώπους, πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν δὲ ἔχουν τὴν μεγαλητέραν ἐμπιστοσύνην; Αὐτὴν τὴν χερδὴν στοχάζομαι ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πολὺ συμφέρον εἰς αὐτοὺς νὰ μὴν τὴν κινήσουν τελείως, διότι τότε ἤμποροῦν νὰ τοὺς νομίσουν οἱ ἄνθρωποι μετανοημένους, καὶ ἐπαμένως νὰ μὴν τοὺς ἀποβάλουν παντάπασιν, ὥς τοὺς ἀπέβαλαν εἰς τὴν Β'. καὶ Γ'. Περίοδον.

Ἀλλὰ μικρὸν κακὸν ἤθελεν εἶσθαι τῶν πρώτων ἢ ἐκδίκησις καὶ φιλαρχία, ἂν ἔλειπον τῶν δευτέρων οἱ ὀλεθριώτεροι ἀπὸ τοὺς εἰρημένους σκοποὶ, οἱ ὁποῖοι ἂν μόνον ὑποτεθῇ ὅτι ὑπερίσχυσαν, ὑγίαινε Ἑλλάς! Καὶ ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ σκοποὶ; (ἤθελεν ἐρωτήσῃ τις μὲ μεγάλον ταραγμὸν τῆς ψυχῆς του.) Οὗτοι βέβαια εἶναι οἱ μόνοι, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ ἀδύνατον τώρα νὰ κατορθωθῶν, ἔμπορουν ὅμως νὰ ταραξοῦν κάμποσον τὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, καθὼς ἐτάραξαν ὅχι ὀλίγον καὶ τὴν καθεστῶσαν ἐθνικὴν κυβέρνησιν· ἢ διὰ νὰ εἶπω καλλίτερα, ἐκεῖνοι οἱ ὀλέθριοι σκοποὶ, οἱ ὁποῖοι ἐβίασαν πολλοὺς Ἕλληνας νὰ προτιμήσουν τὸ μικρότερον κακὸν, δηλ. τὸ νὰ ζητήσουν ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, τῆς ὁποίας αἰτήσεως των ἂν κ' ἐπρόβλεπον τὴν ἀποτυχίαν, ἦτον ἀδύνατον ὅμως, ὥς δὲν ἀκολουθοῦσαν τὸ τοιοῦτον, ν' ἀποφύγουν ἄλλο ὀλεθριώτερον, τὴν ἀναγόμενισιν βασιλέως, τὴν ὁποίαν δὲν ἔλειψαν τινες ἐξωλεστικαὶ Δημάδαι, πραγματευόμενοι τὰ ναυάγια τῆς Ἑλλάδος, νὰ πραγματευθοῦν μὲ ἀπεσταλμένους ξένους, καὶ νὰ τὴν φυτεύσουν τόσον εἰς τὸν ἐγκέφαλον τινῶν, ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὰς τότε κρίσιμους περιστάσεις τοῦ ἔθνους, ὥστε νὰ καταυτῇσιν τὸ πρᾶγμα σχεδὸν ἀναπόφευκτον.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ ἴδιοι δὲν θέλουν παύσει καὶ τώρα ἀπὸ τοῦ νὰ προσπαθήσουν νὰ διαίρουν τὰς δοξὰς τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνουν φατρίας, νὰ σπείρουν ζιζάνια, καὶ νὰ κινήσουν πάντα λίθον διὰ τὸν σκοπὸν τῶν ὅχι, διότι βλέπουν ὅτι τὸ τοιοῦτον συμφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔμπορεῖ νὰ κατορθωθῇ, ἀλλὰ διότι δὲν ὑποφέρουν νὰ βλέπουν ἄλλους εἰς τὰ πράγματα, ὄντες αὐτοὶ ἀποβλημένοι, ἢ μέλλοντες μετ' ὀλίγον ν' ἀποβληθῶν. Τινες μάλιστα ἐξ αὐτῶν μὴν

ἔχοντες ἄλλον πόρον ζωῆς παρὰ τὴν ἀρχολογίαν, ζητοῦν μεταβολὰς, διὰ νὰ μεταβληθῇ κ' ἡ τύχη των ὅθεν καὶ βλέπεις τὸ πλείότερον μέρος αὐτῆς τῆς φατρίας νὰ σύγκειται ἀπὸ ἀνθρώπους αἰόικους, τυχοδιώκτας, καὶ ἄλλους τοιούτους.

Ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, ἔμπορεῖ νὰ μὲ εἴσῃ τις νὰ βασιλευθῇ τὴν σήμερον ἡ Ἑλλάς, καὶ μάλιστα ἀπὸ βασιλέα Εὐρωπαῖον, τοῦτο τὸ βλέπουν ἀκόμη καὶ οἱ τυφλοὶ καὶ ὅτι τοῦτο, ἂν ἤθελε κινήθῃ ἀπὸ μέρους μας, ἤθελε μᾶς βλάψει καιρίως, καὶ τοῦτο καθεὶς τὸ προβλέπει. Ἀλλὰ στοχάζεσαι ὅτι καὶ ἡμεῖς ἔμποροῦμεν νὰ ὑπάρξωμεν μ' αὐτὴν μας τὴν κυβέρνησιν, δηλ. μ' αὐτό μας τὸ Βουλευτικόν, μὲ αὐτοὺς τοὺς Βουλευτάς, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους (καὶ τίς δὲν ἐξεύρει πῶς ἐκλέχθησαν ἀντιπρόσωποι;) ὅχι νομοθεσίαν, ἀλλ' αὐτό μας τὸ σύνταγμα δὲν γνωρίζουν, δὲν γνωρίζουν τάξιν, δὲν γνωρίζουν τί κάμνουν, ὅθεν καὶ τοὺς βλέπεις ν' ἀγωνταὶ καὶ νὰ φέρονται εἰς τὰς ἀποφάσεις των ὅχι ἀπὸ γνώσιν τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἢ ἀπὸ ὑπόληψιν, ἢ ἀπὸ φατρίαν τοῦ ἐνὸς ἢ ἄλλου μέρους, τοῦ ὑποστηρίζοντος κάμμίαν πρότασιν, ἐνίκα δὲ καὶ ἀπὸ ἑνα τυχηρὸν ναὶ, ἢ ὅχι, καὶ αὐτοῦ ἕστη. Μ' αὐτοῦ μας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τὴν πενταρχίαν, τῆς ὁποίας τὸ ἀντιπολίτευμα διαίρεσε τὴν Ἑλλάδα εἰς φατρίας, κ' ἐκινδύνευσεν πολλάκις νὰ τὴν κάμῃ νὰ χαθῇ; Μ' αὐτά μας τὰ ὑπουργεῖα, τοὺς ἐπάρχους μας, καὶ ἄλλους; Μ' αὐτὰ πῶς ὑπάρχομεν σήμερον δὲν εἶναι ἀπορίας ἄξιον; Τῶ ὄντι κ' ἐγὼ εἶμαι σύμφωνος, μ' ὅλον ὅτι αὐτὰ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἴσως τίποτε, ὡς πρὸς τὰ τοῦ βασιλέως, προσηρμοσμένα εἰς τὴν ταρινὴν ἠθικὴν μας κατάστασιν καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐν δικαίον σύνταγμα, ἕνας φρόνιμος διοργανισμὸς ἔμπορεῖ νὰ κατορθώσῃ τὸ πᾶν. Οἱ καλοὶ νόμοι, μάλιστα ἡ Δεμελιώδεις, κάμνουν ἐνδοξα τὰ ἔθνη, καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἂν δὲν εὖρη, πλάττει ὅμως τοὺς ἐναρέτους καὶ περιφήμους ἄνδρας. “Πολιτεία γὰρ τροφή ἀνθρώπων ἐστὶ, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἢ δ' ἐστὶ τία κακῶν.” (Πλ. Μενεξ.) ἐν ᾧ ἡ μοναρχία δοκιμάζει κάμποσον κόπον, διὰ νὰ τοὺς ἐξαλωθεύσῃ καὶ ἀπ' αὐτοῦ εὐρίσκονται.

Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.

Ἐκ Ζακύνθου πληροφοροῦμεθα, γράφει ὁ ἐν Σκαφῶν γενναῖος Γεώργιος Μίτζου ἀπὸ 23 τοῦ ἐνεατῶτος μηνὸς, ὅτι οἱ ἐν Μεσολογίᾳ ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου κατὰ τὴν 15 τοῦ μηνός, προσποιοῦμενοι πόλεμον μετὰ τοῦ Ἱμπερατήματος· ἀφ' οὗ δὲ ἐγένετο ἐτοιμασία εἰς μάχην, τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ ὤρμησε κατὰ τῶν ἡμετέρων. Οὗτοι δὲ ἔχοντες ὑπὸ νομον (μίναν) κατεσκευασμένον, καὶ θέλοντες νὰ σύρῃσι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοὺς ἐχθροὺς ἀρχισαν νὰ ὑποχωροῦν καὶ ἀφ' οὗ ἔφεραν τοὺς ἐχθροὺς, ὅπου ἤθελεν, ἐβάλλαν πᾶσι εἰς τὸν ὑπὸ νόμον, καὶ οὕτως ἀπώλεσαν ἐξ αὐτῶν περὶ τοὺς 500, πιάσαντες καὶ ὑπὲρ τοὺς 80 ζῶντας. Ὁ δὲ Ἱμπερατὴς ἀπεχώρησεν εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη.

πράξιν ἔχουσιν μεγάλα κακά εἰς τοὺς Τούρκους, ὥσ-
τε ἀποβρομῶνται εἰς τὴν Κρήτην ἕως 1000 Τούρκοι
καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς μικροὺς πολέμους φο-
βούμενοι.

Ὁ δὲ Μουσταφάμπεης ἔκαμνε τὴν σύναξιν τῶν
πρώτων εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἀποκορώνου. Φρὲ λεγό-
μενοι τρεῖς Τούρκοι ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον ἕως εἰς τὸ
χωρίον Λιτζάρδα, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν τὴν νύκτα εἰς τὴν
οἰκίαν ἑνὸς τῶν χωρικῶν. Ὁ καλὸς Ἕλλην, Πατουχά-
κης, μαζόμενος, συμφωνήσας μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ
ἐφόνευσεν καὶ τοὺς τρεῖς μετὰ τὴν ἀξίνην, καὶ ἅψ' οὓς τοὺς
ἀπεμακρύνωσαν, κατέφυγον εἰς τὰ βουνὰ, καὶ ἐσώθησαν.
Ὁ ἀπὸ αὐτῶν καταβὰς πάλιν μετὰ τινος ἡμέρας, ἐφόνευσεν
καὶ ἄλλον Τούρκον πλησίον αὐτοῦ τοῦ Μωῆ.

Ἐκ τούτων πάντων εἶναι καταζαλισμένοι οἱ Τούρκοι,
καὶ αὐτὸς ὁ Μωῆς δὲν ἠξεύρει τί πλέον νὰ πράξῃ, καὶ
καθ' ἑκάστην μετακαλεῖ τοὺς προεστῶτας τῶν Σφακιῶν,
προσπαθῶν νὰ καθησυχάσῃ τοὺς κατ' αὐτὸν κλέπτας,
ἢ νὰ πολεμήσωσιν ἐκ τοῦ φανεροῦ. Καὶ τῶντι τὸ εἶδος
αὐτοῦ τοῦ πολέμου βλάπτει πολὺ περισσότερον τὴν σή-
μερον τὸν ἐχθρὸν ἢ ὁ φανερός πόλεμος. Εἰς ὅλα ταῦτα
τὰ κινήματα 4 μόνον Ἕλληνες ἐφονεύθησαν, 2 εἰς Μη-
λοπόταμον, καὶ 2 εἰς ἀγίαν Βασιλάραν διὰ προδοσίας.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος
τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις πλησιάζει, καὶ τὸ προκείμενον γε-
νικῶς τῶν Ἑλλήνων πρέπει νὰ ᾔῃαι ἡ καλὴ διευθέτησις τῶν
πραγμάτων των, καὶ ἡ ἀνάκρισις καὶ διόρθωσις τοῦ συντάγ-
ματός των, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἴσως τὰς ἐλλείψεις δὲν ἐδοκί-
μασεν ὀλίγα δεινὰ ἢ Ἑλλάς. Ἀλλ' ἡ καλὴ διευθέτησις
αὕτη καὶ ἡ διόρθωσις τοῦ συντάγματός μας εἶναι ἄραγε καὶ
πραγματικῶς ὁ μόνος ἀληθὴς σκοπὸς τῶν ἐρχομένων μετὰ ψῆ-
φον εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, διὰ νὰ βελτιωθῇ κ' ἡ κατά-
στασις μας, ἢ οὗτοι ἔχουσι διαφόρους σκοποὺς, οἱ ὁποῖοι
δὲν ἀποβλέπουσι τὸσον εἰς τὸ γενικὸν τῆς Ἑλλάδος συμφέ-
ρον, ὅσον εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσουν ἄλλοι τὰ πάθη των, ἄλ-
λοι νὰ ἐνεργήσουν τὰς σπουδαρχίας των, καὶ ἄλλοι νὰ προσ-
παθήσουσι νὰ κατορθώσουν ὅ,τι δὲν ἠμπόρεσαν πρὸ αὐ-
τῆς. Ἄν δὲν θέλωμεν νὰ κρύψωμεν τὴν ἀλήθειαν, πρέπει νὰ
ἐμλογίσωμεν εἰλικρινῶς ὅτι μικρὸν μέρος καλῶν πατριω-
τῶν θέλωμεν εὐρεῖ μεταξὺ τούτων, κινουμένων ἀπὸ ἀληθῆ
πατριωτισμὸν, καὶ ἀπὸ τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα.

Παρατηροῦμεν λοιπὸν ὅτι οἱ μὲν ἔρχονται εἰς ταύτην
τὴν συνέλευσιν, οἵτινες καὶ τὴν ἐξητοῦσαν πρὸ πολλοῦ, διὰ
τὴν ἐκδικηθῶσιν τινὰ μέλη τῆς καθεστῶσης κυβερνήσεως,
καὶ ὁποῖα δὲν ἠθέλησαν νὰ παραχωρήσουν εἰς αὐτοὺς πέφυ-
κε τὸν θρόνον, ὅθεν καὶ ἐξήβησαν οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι.

ἄλλοι ἐξ αὐτῶν νὰ ψηφισθῶσι μέλη τῆς νομοτελεστικῆς
ἐξουσίας, ἄλλοι νὰ καθήσουν Βουλευταὶ, ἄλλοι νὰ διορι-
σθῶσιν ὑπουργοὶ κ. τ. λ. οἱ δὲ νὰ προτείνουν περὶ βασιλεί-
ας σχέδια, καὶ ἄλλοι ἄλλως, ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἴδιον καὶ
ὄχι εἰς τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος συμφέρον. Μόνοι οἱ εἰλικρι-
νεῖς καὶ καλοὶ ὀλίγοι πατριῶται θὰ ὑπερασπισθῶσι χω-
ρὶς ἰδιοτέλειαν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, θὰ προ-
τείνωσι καλοὺς καὶ σωτηρίους στοχασμοὺς, καὶ εἴθε νὰ
εἰσακουσθῶσι! διότι δι' αὐτῶν μόνον τῶν στοχασμῶν τῶν
ἐλπίζεται ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' ἄς ἐξετάσωμεν τοὺς σκοποὺς τῶν πρώτων, διὰ νὰ
ἴδωμεν ἂν ᾔῃαι δυνατόν νὰ κατορθώσουν τοιοῦτοτρόπως τι
καλὸν διὰ τὴν πατρίδα ἢ διὰ τὸν ἑαυτὸν των.

Τινῶν σκοπὸς εἶναι νὰ ἐκδικηθῶσι διὰ τῆς ἐθνικῆς συν-
ελεύσεως τοὺς ἀντιζήλους των (*). Ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ ὅτι αὐ-
τοὶ θὰ κατορθώσουν νὰ καταστήσουν κριτήριον τὴν ἐθνι-
κὴν συνέλευσιν, δὲν ἐξεύρω ποῖοι ἤθελον εἰσθαικριταί, καὶ
ποῖοι κρινόμενοι, ἐξεύρω ὅμως ὅτι ἐντὸς τῆς συνελεύσεως
θὰ εἶναι καὶ οἱ κριταὶ καὶ οἱ κρινόμενοι, καὶ ὅτι τὸ μικρό-
τερον μέρος αὐτῆς θὰ εἶναι οἱ ἀδιάφοροι ὥστε, ἂν ἀρχίσουν
αἱ διαφιλονεικίσεις αὗται εἰς τὸ ἀναμεταξύ των, θὰ δια-
σθῇ ἡ συνέλευσις νὰ καταπαύσῃ τὰς ἐργασίας της, καὶ
δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἴδῃ πάλιν τις ν' ἀνοιχθοῦν ἄλλοι ἐμ-
φύλιοι πόλεμοι, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα δὲν στοχά-
ζομαι δύσκολον νὰ προῖδῃ τις, ὅτι ἤθελεν εἰσθαι ὁ ἑμ-
μεσος ἐξολοθρευμὸς τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἄμεσος βλάβη
τούτων ὅποταν μάλιστα παρατηρήσῃ ὅτι τὸ προ-
υπερισχύσαν μέρος ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν, τὴν αὐτὴν
ἐπιρροίαν κ. τ. λ. καὶ τὸ καθυποβληθὲν, τὴν πολυειδῶς χει-
ροτέρευσιν τῆς ἠθικῆς καταστάσεώς του. Δὲν φρονῶ πο-
τὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀκού-
σουν κανένα, ὁποῖος καὶ ἂν ἤθελεν εἰσθαι, διὰ νὰ κινήθωσιν εἰς
ἐμφύλιον πόλεμον, ἐπειδὴ καὶ τοὺς καρποὺς τούτου θερύ-
ζουν τώρα μὲ τόσα καρδιοστάλακτα δάκρυα καὶ μὲ τό-
σας θυσίας φρονῶ ὅμως ὅτι, ἂν ἤθελον ὑποτεθῇ οἱ τοιοῦτοι
σκοποὶ τῶν κατορθωτῶν, πάλιν ἤθελεν μείνει κολοιοί, ὥς
καὶ πρότερον.

Ἄλλων πάλιν ἐξ αὐτῶν σκοπὸς εἶναι ἡ φιλαρχία,
καὶ σκοποῦν νὰ κάμουν ὅ,τι ἔκαμαν καὶ εἰς τὴν δευ-
τέραν ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἀλλὰ τοῦτο ὡσαύτως εἶναι
ἀκατόρθωτον.

Α'. Διότι τότε μὴν ἐξεύροντες πολλοὶ τὰς δολιότητάς

(*) Εἶχα γραμμένην τὴν παρούσάν μου διατριβήν, ὅποταν ἔμαθα ὅτι
οὗτοι διαλλάχσαν μετὰ τινος μέρους, τὸ ὁποῖον εἶναι πραγματικῶς μ' αὐ-
τοὺς ἀδιάλλακτον, τῶν ἀντιζήλων των. Ἀπόρησα· διότι θεωρῶ ἀπίθανον
τὴν φιλίαν τοῦ γεωργίου καὶ τοῦ ὄφεως, ἐν ὧν ὁ πρῶτος ἐλέπει τὸν τά-
φον τοῦ παιδὸς του, καὶ ὁ δεῦτερος τὴν πέτραν. Ἀλλ' ἐδῶ μᾶς πα-
ρασταίνεται ἡ σκηνὴ τῶν διαβρυλλουμένων δύο παντογῶν, καὶ εἶναι ἄ-
ξιοπεριέργον τὸ τέλος της.